

عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی طرحواره درمانی هیجانی بر اجتناب شناختی فردی در دانشجویان

محل انتشار:

نخستین همایش جامع بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و علوم اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فاطمه رضایی - استادیار گروه روانشناسی، دانشکده ادبیات، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

محمدعلی سپهوندی - استاد یار گروه روانشناسی، ادبیات، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

خدیجه میرزایی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی، ادبیات، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر بخشی طرحواره درمانی هیجانی بر اجتناب شناختی فردی در دانشجویان دختر دانشگاه انجام شد. مواد و روش کار: این پژوهش از نوع شبه آزمایشی بوده و از طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل استفاده شد. شرکت کنندگان، شامل 20 نفر از دانشجویان دختر دانشگاه لرستان که به طور تصادفی انتخاب شدند و در دو گروه 10 نفری آزمایش و کنترل قرار گرفتند. آزمودنی های دو گروه، به پرسشنامه اجتناب شناختی رفتاری پاسخ دادند. سپس شرکت کنندگان گروه آزمایشی در 9 جلسه یک و نیم ساعته درمان گروهی مبتنی بر طرحواره درمانی هیجانی شرکت کردند. یافته ها: نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد که میانگین نمرات اجتناب شناختی فردی در گروه آزمایش در مرحله پس آزمون در مقایسه با گروه کنترل به طور معنی داری کاهش پیدا کرده است ($p < 0/006$). نتیجه گیری: نتایج حاکی از آن است که طرحواره درمانی هیجانی می تواند به عنوان مداخله ای موثر برای کاهش اجتناب شناختی فردی مورد استفاده قرار بگیرد.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی هیجانی، اجتناب شناختی فردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/634310>

